

Europeiska unionens officiella tidning

L 165

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

27 juni 2007

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2007 av den 18 juni 2007 om anpassning av korrigeringskoefficienterna för lönerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna 1
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 724/2007 av den 27 februari 2007 om ändring av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen 2
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 725/2007 av den 27 februari 2007 om anpassning av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen till följd av Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen 4
- Kommissionens förordning (EG) nr 726/2007 av den 26 juni 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 6
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 727/2007 av den 26 juni 2007 om ändring av bilagorna I, III, VII och X till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾ 8

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/30/EG av den 20 juni 2007 om ändring av rådets direktiv 89/391/EEG, dess särdirektiv samt rådets direktiv 83/477/EEG, 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG för att förenkla och rationalisera rapporterna om det praktiska genomförandet ⁽¹⁾ 21
- ★ Kommissionens direktiv 2007/39/EG av den 26 juni 2007 om ändring av bilaga II till rådets direktiv 90/642/EEG när det gäller gränsvärden för resthalter av diazinon ⁽¹⁾ 25

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

BESLUT

Rådet

2007/441/EG:

- ★ Rådets beslut av den 18 juni 2007 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa åtgärder som avviker från artikel 26.1 a och artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt 33
-

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 208/2007 av den 27 februari 2007 om anpassning av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen till följd av Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (EUT L 61 av den 28.2.2007) 35
- ★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 209/2007 av den 27 februari 2007 om ändring av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen (EUT L 61 av den 28.2.2007) 35

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EURATOM) nr 723/2007

av den 18 juni 2007

om anpassning av korrigeringskoefficienterna för lönerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, särskilt artikel 13,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, fastställda genom förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 63 och 64, artikel 65.2 samt bilagorna VII och XI till tjänsteföreskrifterna samt artikel 20.1 och artiklarna 64 och 92 i anställningsvillkoren,

med beaktande av kommissionens förslag, och

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 18 juni 2007.

av följande skäl:

Under perioden juni–december 2006 skedde en väsentlig ökning av levnadskostnaderna i Estland. Korrigeringskoefficienterna för lönerna för tjänstemän och övriga anställda bör därför anpassas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med verkan från och med den 1 januari 2007 skall den korrigeringskoefficient som i kraft av artikel 64 i tjänsteföreskrifterna är tillämplig på lönerna för tjänstemän och övriga anställda som tjänstgör i det land som anges nedan vara följande:

— Estland 83,4.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar

F.-W. STEINMEIER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 1895/2006 (EUT L 397, 30.12.2006, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 724/2007**av den 27 februari 2007****om ändring av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen (*)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3730/87 av den 10 december 1987 om allmänna bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till utsedda organisationer för utdelning till de sämst ställda i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

- (1) I samband med utvidgningarna av gemenskapen den 1 januari 1995 och den 1 maj 2004 infördes aldrig några uppgifter på de nya medlemsstaternas språk i kommissionens förordning (EEG) nr 3149/92 ⁽²⁾. Förordningen bör kompletteras med uppgifter på dessa språk.
- (2) För att denna förordning skall stämma överens med kommissionens förordning (EG) nr 725/2007 ⁽³⁾ om anpassning av förordning (EEG) nr 3149/92 till följd av Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2007.
- (3) Förordning (EEG) nr 3149/92 bör därför ändras i enlighet med detta.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3149/92 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 7.5 skall tredje stycket ersättas med följande:

”Den leveransdeklaration som utfärdas av interventionsorganet i den levererande medlemsstaten skall innehålla någon av de uppgifter som anges i bilagan.”

2. Texten i bilagan till denna förordning skall läggas till som bilaga.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

(*) Se sidan 35 i detta nummer av EUT.

⁽¹⁾ EGT L 352, 15.12.1987, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2535/95 (EGT L 260, 31.10.1995, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 313, 30.10.1992, s. 50. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 133/2006 (EUT L 23, 27.1.2006, s. 11).

⁽³⁾ Se sidan 4 i detta nummer av EUT.

BILAGA

"BILAGA

Uppgifter som avses i artikel 7.5 tredje stycket

- På spanska:* Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) n° 3149/92.
- På tjeckiska:* Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
- På danska:* Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
- På tyska:* Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
- På estniska:* Sekkumistoodete üleandmine – määaruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamine.
- På grekiska:* Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
- På engelska:* Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
- På franska:* Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) n° 3149/92.
- På italienska:* Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
- På lettiska:* Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
- På litauiska:* Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
- På ungerska:* Intervenciók termékek átszállítása – A 3149/92/EKG rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
- På maltesiska:* Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
- På nederländska:* Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
- På polska:* Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
- På portugisiska:* Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
- På slovakiska:* Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
- På slovenska:* Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
- På finska:* Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
- På svenska:* Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92.”
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 725/2007**av den 27 februari 2007****om anpassning av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen till följd av Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (*)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien,

med beaktande av anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 56, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EEG) nr 3149/92 ⁽¹⁾ innehåller uppgifter på de gemenskapsspråk som var officiella den 31 december 2006. Dessa bör kompletteras med uppgifter på bulgariska och rumänska.

- (2) Förordning (EEG) nr 3149/92 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 3149/92 skall ersättas med texten i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

(*) Se sidan 35 i detta nummer av EUT.

⁽¹⁾ EGT L 313, 30.10.1992, s. 50. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 724/2007 (se sidan 2 i detta nummer av EUT).

BILAGA

"BILAGA

Uppgifter som avses i artikel 7.5 tredje stycket

- På bulgariska:* Превоз на интервенционни продукти — прилагане на член 7, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 3149/92.
- På spanska:* Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) nº 3149/92.
- På tjeckiska:* Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
- På danska:* Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
- På tyska:* Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
- På estniska:* Sekkumistoodete üleandmine – määruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamine.
- På grekiska:* Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
- På engelska:* Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
- På franska:* Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) nº 3149/92.
- På italienska:* Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
- På lettiska:* Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
- På litauiska:* Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
- På ungerska:* Intervenció termék át szállítása – A 3149/92/EGK rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
- På maltesiska:* Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
- På nederländska:* Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
- På polska:* Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
- På portugisiska:* Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
- På rumänska:* Transfer de produse de intervenție — Aplicare a articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 3149/92.
- På slovakiska:* Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
- På slovenska:* Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
- På finska:* Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
- På svenska:* Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 726/2007**av den 26 juni 2007****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 juni 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 juni 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	41,5
	MK	39,3
	TR	94,9
	ZZ	58,6
0707 00 05	JO	159,1
	TR	100,2
	ZZ	129,7
0709 90 70	IL	42,1
	TR	88,0
	ZZ	65,1
0805 50 10	AR	53,1
	TR	92,6
	UY	68,9
	ZA	53,3
	ZZ	67,0
0808 10 80	AR	91,5
	BR	80,6
	CA	102,7
	CL	86,6
	CN	73,1
	CO	90,0
	NZ	99,1
	US	112,0
	UY	91,5
	ZA	96,1
	ZZ	92,3
0809 10 00	TR	195,4
	ZZ	195,4
0809 20 95	TR	274,4
	US	545,4
	ZZ	409,9
0809 30 10, 0809 30 90	ZA	88,5
	ZZ	88,5
0809 40 05	IL	251,6
	ZZ	251,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koderna "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 727/2007

av den 26 juni 2007

om ändring av bilagorna I, III, VII och X till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾, särskilt artikel 6a.2 och artikel 23, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 999/2001 innehåller bestämmelser om övervakning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) hos nötkreatur, får och getter och om utrotningsåtgärder efter det att TSE har bekräftats hos får och getter.
- (2) I oktober 2005 antog Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) ett yttrande om klassificering av atypiska TSE-fall hos små idisslare. EFSA konstaterar i yttrandet att det är möjligt att fastställa en operationell definition för atypisk skrapie och tillhandahåller faktorer för klassificering av skrapiefall. EFSA rekommenderar dessutom att övervakningsprogram, inklusive tester och provtagning, används för att kunna påvisa alla former av TSE-sjukdomar hos små idisslare.
- (3) Det verkar därför vara lämpligt att införa definitioner för TSE hos små idisslare, fall av skrapie, fall av klassisk skrapie och fall av atypisk skrapie.
- (4) När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel snabbtestats positivt enligt de gällande reglerna, framför allt bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001, skall, förutom den positivt testade slaktkroppen, åtminstone den slaktkropp som omedelbart föregick den och de två slaktkroppar som omedelbart följde den på samma slaktband destrueras.

- (5) Kravet på en fullständig destruering av de tre slaktkroppar som är omedelbart före och efter den positivt testade slaktkroppen på samma slaktband är oproportionerligt i förhållande till risken. Slaktkropparna bör endast destrueras om resultatet av ett snabbtest efter undersökning med referensmetoderna bekräftats vara positivt eller vara sådant att det inte går att dra några säkra slutsatser.

- (6) Efter att bovin spongiform encefalopati (BSE) hos en get hade påvisats 2005 och tre ovanliga fall av TSE hos får där BSE inte kunde uteslutas, utökades övervakningsprogrammen för får och getter genom förordning (EG) nr 999/2001, i dess lydelse enligt kommissionens förordningar (EG) nr 214/2005 ⁽²⁾ och (EG) nr 1041/2006 ⁽³⁾. Dessa övervakningssystem bör ses över mot bakgrund av resultaten av två års intensifierad testing som inte har lett till att ytterligare fall av BSE hos får eller getter har påvisats. För att man skall kunna säkerställa att programmen tillämpas effektivt bör de reviderade övervakningskraven gälla från och med den 1 juli 2007.

- (7) Programmen för övervakning av får och getter bör bedömas och ses över mot bakgrund av nya vetenskapliga uppgifter.

- (8) Med tanke på resultaten från den utökade övervakningen av får och getter verkar den gällande stränga policyn för utslaktning av och återinsättning i TSE-smittade besättningar vara oproportionerlig. Dessutom hindrar flera problem, särskilt i fråga om återinsättning i smittade besättningar, den effektiva tillämpningen av åtgärder efter det att TSE har påvisats i en besättning.

- (9) Den 8 mars 2007 yttrade sig EFSA om vissa aspekter av risken för TSE-sjukdomar hos får och getter. Myndigheten anser att det inte finns bevis för ett epidemiologiskt eller molekylärt samband mellan klassisk och/eller atypisk skrapie och TSE hos människor och att BSE-smittämnet är det enda TSE-smittämne som identifierats som zoonotiskt. Myndigheten anser vidare att de existerande särskiljande tester som enligt EU-lagstiftningen skall användas för att skilja mellan skrapie och BSE är tillförlitliga när det gäller differentiering mellan BSE och klassisk och atypisk skrapie.

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1923/2006 (EUT L 404, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 37, 10.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 187, 8.7.2006, s. 10.

- (10) Det finns även andra faktorer som bekräftar behovet av att ompröva åtgärderna för att utrota TSE hos små idisslare, t.ex. avsaknaden av vetenskapliga evidens som tyder på att skrapie kan överföras till människa, uteslutandet av BSE hos fall av TSE hos små idisslare samt att fall av atypisk TSE påvisats med begränsad infektionsspridning inom en besättning och att även atypisk TSE uppträder hos får med genotyper som betraktas som resistent mot BSE och klassisk skrapie.
- (11) Det är allmänt känt att får- och getsektorns struktur varierar starkt inom gemenskapen och medlemsstaterna bör därför kunna tillämpa alternativa policier under förutsättning att det har fastställts harmoniserade regler.
- (12) I kommissionens TSE-färdplan, som antogs den 15 juli 2005, är ett av de strategiska målen att se över utrotningssåtgärderna för får och getter med hänsyn till de nya diagnostikverktyg som finns tillgängliga samtidigt som den nuvarande nivån på konsumentskyddet säkerställs.
- (13) Den 13 juli 2006 yttrade sig EFSA om avelsprogrammen för TSE-resistens hos får. EFSA konstaterar att avelsprogrammen gör fårpopulationerna motståndskraftigare mot de kända TSE-sjukdomarna och därigenom förbättrar både djurhälsan och konsumentskyddet. EFSA utfärdade även rekommendationer om genotypbestämning av prionproteinet.
- (14) Enligt artikel 6a i förordning (EG) nr 999/2001 får medlemsstaterna införa avelsprogram för att selektera för resistens mot TSE i sina fårbesättningar. Det är nödvändigt att införa harmoniserade minimikrav för dessa avelsprogram.
- (15) Förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (16) Kommissionens beslut 2003/100/EG av den 13 februari 2003 om fastställande av minimikrav för inrättandet av avelsprogram för resistens mot transmissibel spongiform encefalopati hos får ⁽¹⁾ är inte längre relevant eftersom bestämmelserna i det nu ersätts av bestämmelserna i denna förordning. För tydlighetens skull och för att undvika ett oklart rättsläge bör det beslutet upphävas.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I, III, VII och X till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Beslut 2003/100/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Punkt 2 b i bilagan till denna förordning skall tillämpas från och med den 1 juli 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 41.

BILAGA

Bilagorna I, III, VII och X till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras på följande sätt:

1. Punkt 2 i bilaga I skall ersättas med följande:

”2. I denna förordning avses med

- a) *inhemskt fall av BSE*: fall av bovin spongiform encefalopati för vilket det inte klart har fastställts att det är ett direkt resultat av en infektion före importen som levande djur,
- b) *urskiljbar fettvävnad*: inre eller yttre kroppsfett som avlägsnats under slakt och styckning, särskilt färskt fett från hjärta, bukhinna och njurar hos nötkreatur, samt fett som härstammar från styckningslokaler,
- c) *kohort*: en grupp av nötkreatur som omfattar både
 - i) djur som är födda i samma besättning som det smittade nötkreaturet tolv månader före eller efter födseln av detta smittade nötkreatur, och
 - ii) djur som vid någon tidpunkt under det första levnadsåret har fötts upp tillsammans med det sjuka nötkreaturet under dess första levnadsår,
- d) *indexfall*: det första djuret med bekräftad TSE-infektion på en anläggning eller i en epidemiologiskt definierad grupp,
- e) *TSE hos små idisslare*: ett fall av transmissibel spongiform encefalopati som påvisats hos får eller get efter en kontrollundersökning för abnormt PrP-protein,
- f) *fall av skrapie*: ett bekräftat fall av transmissibel spongiform encefalopati hos får eller get där BSE-diagnos uteslutits enligt de kriterier som fastställs i gemenskapens referenslaboratoriums tekniska handbok om karakterisering av TSE-stam hos små idisslare (*),
- g) *fall av klassisk skrapie*: ett bekräftat fall av skrapie som klassificerats som klassisk enligt de kriterier som fastställs i gemenskapens referenslaboratoriums tekniska handbok om karakterisering av TSE-stam hos små idisslare,
- h) *fall av atypisk skrapie*: ett bekräftat fall av skrapie som kan avgränsas från klassisk skrapie enligt de kriterier som fastställs i gemenskapens referenslaboratoriums tekniska handbok om karakterisering av TSE-stam hos små idisslare.

(*) <http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-ri-confirm.htm>”

2. Kapitel A i bilaga III skall ändras på följande sätt:

a) Punkterna 6.4 och 6.5 i del I skall ersättas med följande:

”6.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur som snabbtestats positivt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser skall bortskaffas i enlighet med artikel 4.2 a och b i förordning (EG) nr 1774/2002, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B avsnitt III.

6.5 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel snabbtestats positivt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser, skall åtminstone den slaktkropp som omedelbart föregick den positivt testade slaktkroppen och de två slaktkroppar som omedelbart följde den på samma slaktband destrueras i enlighet med punkt 6.4. Genom avvikelse från det som sagts i det föregående får medlemsstaterna besluta att destruera de ovannämnda slaktkropparna endast om resultatet av snabbtestet efter de kontrollundersökningar som avses i kapitel C punkt 3.1 b i bilaga X bekräftats vara positivt eller sådant att det inte går att dra några säkra slutsatser.”

b) Del II skall ersättas med följande:

”II. ÖVERVAKNING AV FÅR OCH GETTER

1. **Allmänt**

Övervakning av får och getter skall genomföras med de laboratoriemetoder som fastställs i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.

2. **Övervakning av får och getter som slaktats för att användas som livsmedel**

a) I medlemsstater där populationen tackor och betäckta tacklamm uppgår till över 750 000 djur skall det årligen tas stickprover enligt urvalsreglerna i punkt 4 på minst 10 000 får som slaktats för att användas som livsmedel.

b) I medlemsstater där populationen getter som redan fått killingar och betäckta getter uppgår till över 750 000 djur skall det årligen tas stickprover enligt urvalsreglerna i punkt 4 på minst 10 000 getter som slaktats för att användas som livsmedel.

c) Om en medlemsstat har svårt att samla in ett tillräckligt antal friska slaktade får eller getter för att nå den fastställda minsta urvalsstorleken i a och b, kan den välja att ersätta högst 50 % av den minsta urvalsstorleken genom att testa döda får och getter äldre än 18 månader i förhållandet ett till ett och utöver den minsta urvalsstorlek som anges i punkt 3. Därutöver kan medlemsstaten välja att ersätta högst 10 % av den minsta urvalsstorleken genom att testa får och getter äldre än 18 månader som avlivats inom ramen för en kampanj för sjukdomsutrotning i förhållandet ett till ett.

3. **Övervakning av får och getter som inte slaktats för att användas som livsmedel**

Med tillämpning av provtagningsreglerna i punkt 4 och de minsta urvalsstorlekar som föreskrivs i tabellerna A och B skall medlemsstaterna ta prover på får och getter som har dött eller avlivats men som inte har

— avlivats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning, eller

— slaktats för att användas som livsmedel.

Tabell A

Population av tackor och betäckta tacklamm i medlemsstaten	Minsta urvalsstorlek döda får ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	100 % upp till 500
< 40 000	100 % upp till 100

⁽¹⁾ De minsta urvalsstorlekarna har fastställts så att man har tagit hänsyn till fårpopulationernas storlek i de enskilda medlemsstaterna, så att de skall vara uppnåeliga mål.

Tabell B

Population av getter som redan fått killingar och getter som parat sig i medlemsstaten	Minsta urvalsstorlek döda getter ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	100 % upp till 500
< 40 000	100 % upp till 100

⁽¹⁾ De minsta urvalsstorlekarna har fastställts så att man har tagit hänsyn till gettpopulationernas storlek i de enskilda medlemsstaterna, så att de skall vara uppnåeliga mål.

4. Urvalsregler för de djur som avses i punkterna 2 och 3

Djuren skall vara äldre än 18 månader eller ha mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandkötet.

Djurens ålder skall uppskattas utifrån tandbildning, uppenbara mognadstecken eller andra tillförlitliga upplysningar.

Urvalet skall utformas så att man undviker överrepresentation av någon grupp med avseende på ursprung, ålder, ras, uppfödningsslag eller andra utmärkande drag.

De prover som tas skall vara representativa för varje region och säsong. Flerfaldig provtagning i samma besättning skall om möjligt undvikas. Medlemsstaterna skall inrikta sina övervakningsprogram på att om möjligt TSE-testa samtliga officiellt registrerade anläggningar med fler än 100 djur där det aldrig har påvisats några fall av TSE under på varandra följande provtagningsår.

Medlemsstaten skall inrätta ett system för riktade eller andra kontroller så att djur inte undantas från provtagning.

Medlemsstaterna får dock besluta att undanta avlägsna områden med låg djurtäthet, där ingen insamling av döda djur anordnas, från provtagningen. Medlemsstater som tillämpar detta undantag skall underrätta kommissionen om detta och lämna in en förteckning över de avlägsna områden som omfattas av undantaget. Undantaget får inte omfatta mer än 10 % av får- och getpopulationen i den berörda medlemsstaten.

5. Övervakning av smittade besättningar

Djur som är äldre än 18 månader eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandkötet och har avlivats för att destrueras enligt punkt 2.3 b i eller ii eller punkt 5 a i bilaga VII, skall testas på grundval av ett enkelt slumpmässigt urval enligt den urvalsstorlek som anges i följande tabell.

Antal djur i hjorden eller besättningen som är äldre än 18 månader eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandkötet och som har avlivats för att destrueras	Minsta urvalsstorlek
70 eller färre	Alla lämpliga djur
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 eller fler	150

6. Övervakning av andra djur

Utöver de övervakningsprogram som fastställs i punkterna 2, 3 och 4 får medlemsstaterna besluta att på frivillig väg genomföra övervakning av andra djur, särskilt

- djur som används för mejeriproduktion,
- djur som kommer från länder med inhemska fall av TSE,
- djur som har ätit foder som kan ha varit smittat,
- djur som fötts av eller som härstammar från TSE-smittade moderdjur.

7. Åtgärder efter testning av får och getter

- 7.1 När ett får eller en get som slaktats för att användas som livsmedel valts ut för TSE-testning enligt punkt 2, får kontrollmärkningen enligt avsnitt I kapitel III i bilaga I till förordning (EG) nr 854/2004 inte göras på slaktkroppen av detta djur förrän ett negativt resultat av snabbtestet har erhållits.
- 7.2 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 7.1 om det finns ett system i slakteriet som godkänts av den behöriga myndigheten och som säkerställer att alla delar av ett djur kan spåras och att inga delar av undersökta djur som försetts med kontrollmärkningen lämnar slakteriet innan ett negativt resultat av snabbtestet har erhållits.
- 7.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som testats skall behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat av snabbtestet har erhållits, utom när det gäller biprodukter av djur som bortscaffas direkt i enlighet med artikel 4.2 a, b eller e i förordning (EG) nr 1774/2002.
- 7.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos de djur hos vilka snabbtestet gett ett positivt resultat skall bortscaffas i enlighet med artikel 4.2 a, b eller e i förordning (EG) nr 1774/2002, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B del III i denna bilaga.

8. Genotypning

- 8.1 Prionproteinet för kodonerna 136, 154 och 171 skall genotypbestämmas för varje positivt fall av TSE hos får. Fall av TSE hos får med genotyper som kodar för alanin på båda allelerna vid kodon 136, arginin på båda allelerna vid kodon 154 och arginin på båda allelerna vid kodon 171 skall omedelbart rapporteras till kommissionen. Om det positiva TSE-fallet är ett fall av atypisk scrapie skall prionproteinet för kodon 141 genotypbestämmas.
- 8.2 Utöver de djur som genotypats enligt punkt 8.1 skall prionproteinet för kodonerna 136, 141, 154 och 171 genotypbestämmas hos ett minimistickprov av får. I medlemsstater med en fårpopulation på mer än 750 000 vuxna djur skall detta urval uppgå till minst 600 djur. I övriga medlemsstater skall urvalet uppgå till minst 100 djur. Stickprovet kan väljas från djur som slaktats för att användas som livsmedel, från självdöda djur eller från levande djur. De prover som tas bör vara representativa för hela fårpopulationen."

3. Bilaga VII skall ersättas med följande:

"BILAGA VII

UTROTNING AV TRANSMISSIBEL SPONGIFORM ENCEFALOPATI

KAPITEL A

Åtgärder vid bekräftad förekomst av TSE

1. Genom den undersökning som avses i artikel 13.1 b skall följande identifieras:
 - a) När det gäller nötkreatur:
 - Alla övriga idisslare på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - När sjukdom har bekräftats hos ett hondjur, all dess avkomma som har fötts under de två år som föregått sjukdomens kliniska utbrott och under två år efter detsamma.

- Alla djur i den kohort som det djur vars sjukdom har bekräftats tillhör.
- Sjukdomens möjliga ursprung.
- Övriga djur på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma eller på andra anläggningar som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
- Förflyttning av foder eller av annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från anläggningen i fråga.

b) När det gäller får och getter:

- Alla andra idisslare än får och getter på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
- I den mån det går att identifiera föräldrarna till, och när det gäller hondjur, samtliga embryon och ägg och den senaste avkomman från det hondjur vars sjukdom har bekräftats.
- Alla andra får och getter på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma, utöver sådana som avses i den andra strecksatsen.
- Sjukdomens möjliga ursprung och övriga anläggningar där det finns djur, embryon eller ägg som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
- Förflyttning av foder eller annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från anläggningen i fråga.

2. Åtgärderna i artikel 13.1 c skall minst inbegripa följande:

2.1 När BSE bekräftas hos nötkreatur skall de nötkreatur som har identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 a andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaten får dock besluta att

- inte avliva och destruera djur i den kohort som avses i punkt 1 a tredje strecksatsen om bevis har framlagts för att dessa djur inte haft tillgång till samma foder som det sjuka djuret,
- skjuta upp avlivning och destruktion av djuren i den kohort som avses i punkt 1 a tredje strecksatsen till slutet av deras produktiva liv, under förutsättning att de består av tjurar som kontinuerligt hålls vid en tjurstation och det kan garanteras att de destrueras fullständigt när de dör.

2.2 Vid ett misstänkt fall av TSE hos får eller get på en anläggning i en medlemsstat skall alla övriga får och getter på denna anläggning vara föremål för officiella restriktioner vad avser förflyttning i avvaktan på att resultaten av undersökningen blir tillgängliga. Om det kan styrkas att den anläggning där djuret befann sig när TSE misstänktes förmodligen inte är den anläggning där djuret kan ha exponerats för TSE, får den behöriga myndigheten beroende på den tillgängliga epidemiologiska informationen besluta att övriga anläggningar eller endast den anläggning där exponeringen förekom skall ställas under officiell övervakning.

2.3 När TSE bekräftas hos får eller get:

- a) Om BSE inte kan uteslutas efter resultaten från ett ringtest som genomförts enligt förfarandet i kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X skall alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra–femte strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt.
- b) Om BSE kan uteslutas enligt förfarandet i kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X skall åtgärderna i antingen i, ii eller iii nedan vidtas i enlighet med den behöriga myndighetens beslut:
 - i) Alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna skall avlivas och destrueras fullständigt. Villkoren i punkt 3 skall gälla för anläggningen.

- ii) Alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna skall avlivas och destrueras fullständigt, med undantag för

- avelsbaggar av genotyp ARR/ARR,
- avelstackor som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, och, om dessa avelstackor är dräktiga vid undersökningen, de lamm som sedan föds, om deras genotyp uppfyller kraven i detta stycke,
- får som har minst en ARR-allel och som uteslutande är avsedda för slakt,
- får och getter som är yngre än tre månader och som endast är avsedda för slakt, om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta.

Villkoren i punkt 3 skall gälla för anläggningen.

- iii) En medlemsstat får besluta att inte avliva eller destruera de djur som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna om det är svårt att få ersättningsfår av en känd genotyp eller när frekvensen av ARR-allelen inom rasen eller på anläggningen är låg, eller när det bedöms som nödvändigt för att undvika inavel, eller när det är motiverat med hänsyn till samtliga epidemiologiska faktorer. Villkoren i punkt 4 skall gälla för anläggningen.

- c) Medlemsstaten får genom avvikelse från åtgärderna i punkt b och endast om det bekräftade fallet av TSE på en anläggning är ett fall av atypisk skrapie besluta att tillämpa åtgärderna i punkt 5.

- d) Medlemsstaterna får besluta att

- i) ersätta den avlivning och fullständiga destruktion av samtliga djur som avses i b i med slakt för att användas som livsmedel,
- ii) ersätta den avlivning och fullständiga destruktion av de djur som avses i b ii med slakt för att användas som livsmedel,

förutsatt att

- djuren slaktas inom den berörda medlemsstatens territorium,
- alla djur som är äldre än 18 månader eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandköttet och slaktas för att användas som livsmedel TSE-testas enligt laboratoriemetoderna i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.

- e) Prionprotein hos högst 50 får som avlivats och destruerats eller slaktats för att användas som livsmedel i enlighet med b i och iii skall genotypbestämmas.

- 2.4 Om det smittade djuret har kommit från en annan anläggning, får medlemsstaterna, på grundval av bakgrunden till fallet, besluta att vidta utrotningsåtgärder på ursprungsanläggningen utöver eller i stället för på den anläggning där smittan bekräftats. Om fler än en besättning betar på samma mark får medlemsstaterna besluta att begränsa tillämpningen av dessa åtgärder till en enda besättning, grundat på ett motiverat hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer. Om fler än en besättning hålls på en och samma anläggning får medlemsstaterna besluta att åtgärderna bara skall tillämpas på den besättning där TSE har bekräftats, under förutsättning att det har kontrollerats att besättningarna har hållits isolerade från varandra och att det är osannolikt att smitta har spridits mellan besättningarna genom direkt eller indirekt kontakt.

3. Efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 a och b i och ii vidtagits på en anläggning skall följande gälla:
- 3.1 Endast följande djur får tas in på anläggningen eller anläggningarna:
- Handjur av får av genotyp ARR/ARR.
 - Hondjur av får som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
 - Getter under förutsättning att
 - inga avelsfår av andra genotyper än de som avses i a och b finns på anläggningen,
 - en grundlig rengöring och desinfektion av alla djurstall på anläggningen har utförts efter det att besättningen har avvecklats.
- 3.2 Endast följande sperma och embryon från får får användas på anläggningen eller anläggningarna:
- Sperma från baggar av genotyp ARR/ARR.
 - Embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
- 3.3 Förflyttning av djuren från anläggningen skall ske på följande villkor:
- Förflyttning av ARR/ARR-får från anläggningen begränsas inte på något sätt.
 - Får som är bärare av endast en ARR-allel får endast förflyttas från anläggningen för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel eller för att destrueras. Dock gäller följande:
 - Tackor som har en ARR-allel och ingen VRQ-allel får förflyttas till andra anläggningar som ålagts restriktioner efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 b ii eller punkt 4 har vidtagits.
 - Om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta får lamm och killingar endast förflyttas till en annan anläggning för gödning före slakt. På destinationsanläggningen får det inte finnas andra får eller getter än sådana som göds före slakt, och inga levande får eller getter får sändas därifrån till andra anläggningar, utom för direkt slakt.
 - Getter får förflyttas under förutsättning att anläggningen är föremål för en intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla getter som är äldre än 18 månader och
 - som har slaktats för att användas som livsmedel i slutet av sitt produktiva liv, eller
 - som har dött eller avlivats på anläggningen och uppfyller kriterierna i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III.
 - Om medlemsstaten fattar beslut om detta får lamm och killingar som är yngre än tre månader förflyttas från anläggningen för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel.
- 3.4 Begränsningarna enligt punkterna 3.1, 3.2 och 3.3 skall fortsätta att gälla för anläggningen under en period av två år efter
- det datum då alla får på anläggningen uppnått ARR/ARR-status, eller
 - det senaste datum då får eller getter hölls på anläggningen, eller
 - det datum då den intensifierade TSE-kontrollen enligt punkt 3.3 c påbörjades, eller

- d) det datum då alla avelsbaggar på anläggningen är av genotyp ARR/ARR och alla avelstackor är bärare av minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, under förutsättning att följande djur som är äldre än 18 månader TSE-testas med negativt resultat under denna tvåårsperiod:
- Ett årligt urval får som slaktats för att användas som livsmedel i slutet av sitt produktiva liv enligt den urvalsstorlek som avses i tabellen i kapitel A del II punkt 5 i bilaga III.
 - Alla får som avses i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III som har dött eller avlivats på anläggningen.
4. Efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 b iii vidtagits på en anläggning skall följande gälla under en period av två avelsår efter att det senaste fallet av TSE påvisats:
- a) Alla får och getter på anläggningen skall identifieras.
 - b) Alla får och getter på anläggningen får endast förflyttas inom den berörda medlemsstatens territorium för att slaktas för att användas som livsmedel eller för att destrueras. Alla djur som är äldre än 18 månader som slaktats för att användas som livsmedel skall TSE-testas enligt laboratoriemetoderna i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.
 - c) Den behöriga myndigheten skall se till att inga embryon och ägg sänds från anläggningen.
 - d) Endast sperma från baggar av genotyp ARR/ARR och embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel får användas på anläggningen.
 - e) Alla får och getter som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats på anläggningen skall TSE-testas.
 - f) Endast handjur av får av genotyp ARR/ARR och hondjur av får från anläggningar där det inte har påvisats några fall av TSE eller från besättningar som uppfyller villkoren i punkt 3.4 får tas in på anläggningen.
 - g) Endast getter från anläggningar där det inte har påvisats några fall av TSE eller från besättningar som uppfyller villkoren i punkt 3.4 får tas in på anläggningen.
 - h) För alla får och getter på anläggningen skall restriktioner för betning på samma mark gälla, och dessa skall fastställas av den behöriga myndigheten på grundval av ett motiverat hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer.
 - i) Genom undantag från b får lamm och killingar endast förflyttas till en annan anläggning inom samma medlemsstat för gödning före slakt, om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta, under förutsättning att det på destinationsanläggningen inte finns andra får eller getter än sådana som göds före slakt, och att inga levande får eller getter sänds därifrån till andra anläggningar, utom för direkt slakt.
5. Efter det att det undantag som avses i punkt 2.3 c tillämpats skall följande åtgärder gälla:
- a) Antingen skall alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaterna får besluta att genotypbestämma prionproteinet hos får som har avlivats och destruerats.
 - b) Eller så skall följande åtgärder gälla under en period av två avelsår efter att det senaste fallet av TSE påvisats:
 - i) Alla får och getter på anläggningen skall identifieras.
 - ii) Under en tvåårsperiod skall anläggningen vara föremål för intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla getter som är äldre än 18 månader och som slaktats för att användas som livsmedel samt alla får och getter som är äldre än 18 månader som har dött eller avlivats på anläggningen.
 - iii) Den behöriga myndigheten skall se till att inga levande får eller getter, embryon och ägg sänds från anläggningen till andra medlemsstater eller tredjeländer.

6. Medlemsstater som tillämpar åtgärderna i punkt 2.3 b iii eller undantagen i punkt 2.3 c och d skall meddela kommissionen villkoren och kriterierna för att bevilja dessa. Om fler fall av TSE påvisas i besättningar där undantag tillämpas skall villkoren för att medge sådana undantag bedömas på nytt.

KAPITEL B

Minimikrav för avelsprogram för resistens mot TSE hos får i enlighet med artikel 6A

DEL 1

Allmänna krav

1. Avelsprogrammet skall koncentreras på besättningar med högt avelsvärde.
2. En databas skall upprättas som skall innehålla minst följande upplysningar:
 - a) Uppgifter om identitet, ras och antal djur i alla besättningar som deltar i avelsprogrammet.
 - b) Identifiering av enskilda djur som provtas under avelsprogrammet.
 - c) Resultaten av eventuella genotypningar.
3. Ett system med enhetlig certifiering skall inrättas där genotypen hos varje djur som provtas i samband med avelsprogrammet certifieras genom hänvisning till dess individuella identifikationsnummer.
4. Ett system för identifiering av djur och prover, bearbetning av prover och presentation av resultat skall fastställas som minimerar risken för fel som orsakas av den mänskliga faktorn. Systemets effektivitet skall kontrolleras regelbundet genom stickprover.
5. Blod eller annan vävnad som samlats in för avelsprogrammet skall genotypas i laboratorier som har godkänts för deltagande i programmet.
6. Medlemsstatens behöriga myndighet får hjälpa avelsorganisationer med att inrätta genbanker för sperma, ägg och/eller embryon representativa för prionproteingentyper som sannolikt kommer att bli sällsynta till följd av avelsprogrammet.
7. Avelsprogram skall inrättas för varje ras med hänsyn till
 - a) olika allelers frekvens inom rasen,
 - b) hur ovanlig rasen är,
 - c) att inavel eller genetisk drift undviks.

DEL 2

Särskilda regler för de besättningar som deltar

1. Syftet med avelsprogrammet skall vara att öka frekvensen av ARR-allelen inom fårbesättningen samtidigt som prevalensen av de alleler som har visat sig bidra till mottaglighet för TSE minskas.
2. Minimikraven för de besättningar som deltar skall vara följande:
 - a) Samtliga djur i besättningen som skall genotypas skall identifieras individuellt på ett säkert sätt.
 - b) Samtliga baggar som är avsedda för avel inom besättningen skall genotypas innan de används för avel.
 - c) Alla handjur som bär på VRQ-allelen skall slaktas eller kastreras inom sex månader efter det att de har genotypbestämts. Djuret får inte lämna anläggningen utom för att slaktas.

- d) Hondjur som man vet bär på VRQ-allelen får inte lämna anläggningen utom för att slaktas.
 - e) Andra handjur, inbegripet spermadonatorer för artificiell insemination, än de som certifierats enligt avelsprogrammet får inte användas för avel inom besättningen.
3. Medlemsstaterna får bevilja undantag från kraven i punkt 2 c och d för att skydda raser och produktionsegenskaper.
 4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om undantag som beviljats enligt punkt 3 och om de tillämpade kriterierna.

DEL 3

Ramverk för erkännande av fårbesättnings status som TSE-resistenta

1. Ramverket skall ge fårbesättningar status som TSE-resistenta om de på grund av att de deltagit i avelsprogrammet i artikel 6a uppfyller vissa kriterier i programmet.

Detta erkännande skall vara indelat i minst två nivåer:

- a) Nivå I-besättningar skall helt och hållet utgöras av får med genotyp ARR/ARR.
- b) Nivå II-besättningar skall utgöras av besättningar vars avkomma utan undantag är fallen efter baggar med genotyp ARR/ARR.

Medlemsstaterna får besluta att fastställa ytterligare nivåer för att följa nationella bestämmelser.

2. Regelbundna stickprover av får från TSE-resistenta besättningar skall tas
 - a) på anläggningen eller på slakteriet för att verifiera deras genotyp,
 - b) vad gäller nivå I-besättningar, på slakteriet på djur som är äldre än 18 månader för TSE-testning i enlighet med bilaga III.

DEL 4

Rapporter som medlemsstaterna skall lämna till kommissionen

Medlemsstater som inför nationella avelsprogram för att selektera för resistens mot TSE hos sina fårpopulationer skall anmäla kraven för dessa program till kommissionen och lägga fram en årlig lägesrapport. Rapporten för varje kalenderår skall läggas fram senast den 31 mars påföljande år."

4. Kapitel C i bilaga X skall ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Provtagning

Alla prover för undersökning av förekomst av TSE skall tas enligt de metoder och protokoll som fastställs i den senaste utgåvan av OIE:s *Manual for diagnostic tests and vaccines for terrestrial animals* (nedan kallad "handboken"). Därutöver, eller om det inte finns några OIE-metoder och protokoll, skall den behöriga myndigheten för att säkerställa ett tillräckligt omfattande material se till att provtagningsmetoder och protokoll används i enlighet med riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium. Den behöriga myndigheten skall särskilt samla in den vävnad som enligt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden och riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium är relevant, för att säkerställa att alla kända stammar av TSE hos små idisslare påvisas och skall förvara åtminstone hälften av de insamlade vävnaderna kyllda men inte frysta till dess att negativt resultat av snabbtestet erhållits. Om resultatet är positivt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser skall de resterande vävnaderna hanteras enligt riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium.

Proverna skall märkas korrekt så att de djur som provtagits kan identifieras."

b) Punkt 3.2 b skall ersättas med följande:

”b) Övervakning av TSE

Prover från får och getter som sänds in för laboratorieundersökning enligt bestämmelserna i kapitel A del II i bilaga III (Övervakning av får och getter) skall undersökas genom snabbtest enligt de metoder och protokoll som enligt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden och riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium är relevanta, för att säkerställa att alla kända stammar av TSE påvisas.

Om det inte går att dra några säkra slutsatser av resultatet av snabbtestet eller om testet är positivt skall provtagen vävnad omedelbart sändas till ett officiellt laboratorium för kontrollundersökning genom immunocytochemi, immunoblotting eller påvisande av karakteristiska fibriller genom elektronmikroskopi enligt a. Om resultatet av kontrollundersökningen är negativt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser, skall kompletterande kontrolltestning utföras i enlighet med riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium.

Om någon av kontrollundersökningarna ger positivt resultat skall djuret betraktas som ett positivt fall av TSE.”

c) Punkt 3.2 c ii tredje stycket skall ersättas med följande:

”Ytterligare testning av positiva TSE-prover som påvisats i smittade flockar på samma anläggning skall utföras på åtminstone de två första positiva fallen av TSE som påvisas varje år efter indexfallet.”

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2007/30/EG

av den 20 juni 2007

om ändring av rådets direktiv 89/391/EEG, dess särdirektiv samt rådets direktiv 83/477/EEG, 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG för att förenkla och rationalisera rapporterna om det praktiska genomförandet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 137.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Att medlemsstaterna skall utarbeta rapporter om det praktiska genomförandet, som i sin tur skall tjäna som underlag för kommissionens återkommande rapporter om genomförandet av gemenskapsbestämmelser om arbetstagares hälsa och säkerhet, fastställs i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽³⁾ samt i de särdirektiv som avses i artikel 16.1 i det direktivet, nämligen rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen ⁽⁴⁾, rådets direktiv 89/655/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav

för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet ⁽⁵⁾, rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen ⁽⁶⁾, rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen ⁽⁷⁾, rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm ⁽⁸⁾, rådets direktiv 92/57/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav för säkerhet och hälsa på tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser ⁽⁹⁾, rådets direktiv 92/58/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav beträffande varselmärkning och signaler för hälsa och säkerhet i arbetet ⁽¹⁰⁾, rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ⁽¹¹⁾, rådets direktiv 92/91/EEG av den 3 november 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom den del av utvinningsindustrin som utnyttjar borrhning ⁽¹²⁾, rådets direktiv 92/104/EEG av den 3 december 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom utvinningsindustri ovan och under jord ⁽¹³⁾, rådets direktiv 93/103/EG av den 23 november 1993 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbete ombord på fiskefartyg ⁽¹⁴⁾, rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet ⁽¹⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/92/EG av den 16 december 1999 om minimikrav för förbättring av säkerhet och hälsa för arbetstagare som kan utsättas för fara orsakad av explosiv atmosfär ⁽¹⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/44/EG av

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 17 januari 2006.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 april 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT). Rådets beslut av den 30 maj 2007.

⁽³⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 393, 30.12.1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 393, 30.12.1989, s. 13. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/45/EG (EGT L 195, 19.7.2001, s. 46).

⁽⁶⁾ EGT L 393, 30.12.1989, s. 18.

⁽⁷⁾ EGT L 156, 21.6.1990, s. 9.

⁽⁸⁾ EGT L 156, 21.6.1990, s. 14.

⁽⁹⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 6.

⁽¹⁰⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 23.

⁽¹¹⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽¹²⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 9.

⁽¹³⁾ EGT L 404, 31.12.1992, s. 10.

⁽¹⁴⁾ EGT L 307, 13.12.1993, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EGT L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽¹⁶⁾ EGT L 23, 28.1.2000, s. 57.

den 25 juni 2002 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (vibration) i arbetet ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG av den 6 februari 2003 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (buller) i arbetet ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/40/EG av den 29 april 2004 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (elektromagnetiska fält) i arbetet ⁽³⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/25/EG av den 5 april 2006 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (artificiell optisk strålning) i arbetet ⁽⁴⁾.

- (2) En rapport om genomförandet föreskrivs också i rådets direktiv 91/383/EEG av den 25 juni 1991 om komplettering av åtgärderna för att främja förbättringar av säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare med tidsbegränsat anställningsförhållande eller tillfälligt anställningsförhållande ⁽⁵⁾, rådets direktiv 92/29/EEG av den 31 mars 1992 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för förbättrad medicinsk behandling ombord på fartyg ⁽⁶⁾ samt i rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet ⁽⁷⁾.
- (3) Rapporteringsbestämmelserna i särdirektiven enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG och i direktiv 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG skiljer sig åt både i fråga om hur ofta rapporterna skall utarbetas och vad de skall innehålla.
- (4) Medlemsstaternas skyldigheter att rapportera om det praktiska genomförandet och kommissionens skyldighet att i sin tur rapportera utifrån de nationella rapporterna är ett viktigt led i lagstiftningscykeln som gör det möjligt att sammanställa och utvärdera de olika aspekterna av det praktiska genomförandet av direktiven. Därför bör denna rapporteringsskyldighet utvidgas till att också omfatta de direktiv som inte innehåller några rapporteringsbestämmelser, nämligen Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG av den 18 september 2000 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agens i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁸⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om

skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁹⁾ samt rådets direktiv 83/477/EEG av den 19 september 1983 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 8 i direktiv 80/1107/EEG) ⁽¹⁰⁾.

- (5) Det är därför nödvändigt att harmonisera bestämmelserna i direktiv 89/391/EEG, särdirektiven enligt artikel 16.1 i det direktivet, samt direktiv 83/477/EEG, 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG.
- (6) Enligt kommissionens meddelande "Anpassning till förändringar i arbetsliv och samhälle: en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2002–2006" bör det utarbetas förslag till lagstiftning för att förenkla och rationalisera genomföranderapporterna. Denna fråga har även getts högsta prioritet i arbetet med att förenkla gemenskapslagstiftningen, som ett led i initiativet för bättre lagstiftning.
- (7) Rutinerna bör förenklas genom att harmonisera rapporteringsfrekvensen för de rapporter om det praktiska genomförandet som skall lämnas in till kommissionen, och genom att begära en enda rapport om det praktiska genomförandet, bestående av en allmän del som gäller för samtliga direktiv och olika kapitel för varje enskilt direktivs särskilda aspekter. Dessa bestämmelser, och särskilt införandet av en ny artikel 17a i direktiv 89/391/EEG, gör det dessutom möjligt att låta rapporteringen omfatta även genomförandet av de särdirektiven enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG för vilka det inte föreskrivs någon rapportering, nämligen direktiv 2000/54/EG och 2004/37/EG, samt alla framtida särdirektiv enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG.
- (8) Medlemsstaternas rapporter bör utarbetas och lämnas in till kommissionen vart femte år, den första rapporten bör undantagsvis täcka en längre period, rapporterna bör vara enhetligt utformade så att de kan användas på bästa sätt, de bör utarbetas utifrån ett frågeformulär som kommissionen utformat efter att ha hört rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor, och de bör innehålla relevant information om medlemsstaternas förebyggande åtgärder, så att kommissionen, med beaktande av eventuella relevanta uppgifter från Europeiska arbetsmiljöbyrå och Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, på ett korrekt sätt kan utvärdera hur lagstiftningen fungerar i praktiken.

⁽¹⁾ EGT L 177, 6.7.2002, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 42, 15.2.2003, s. 38.

⁽³⁾ EUT L 159, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 184, 24.5.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 38.

⁽⁵⁾ EGT L 206, 29.7.1991, s. 19.

⁽⁶⁾ EGT L 113, 30.4.1992, s. 19. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽⁷⁾ EGT L 216, 20.8.1994, s. 12.

⁽⁸⁾ EGT L 262, 17.10.2000, s. 21.

⁽⁹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 50. Rättad i EUT L 229, 29.6.2004, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EGT L 263, 24.9.1983, s. 25. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/18/EG (EUT L 97, 15.4.2003, s. 48).

- (9) Kommissionen har i enlighet med artikel 138.2 i fördraget samrått med arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå om den inriktning gemenskapens insatser på detta område kan ges.
- (10) Efter detta samråd bedömde kommissionen att insatser från gemenskapens sida är önskvärda och samrådde i enlighet med artikel 138.3 i fördraget på nytt med arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå om det planerade förslaget innehåll.
- (11) Efter det andra samrådet har arbetsmarknadens parter inte meddelat kommissionen att de önskar inleda det förfarande som kan leda till ett avtal i enlighet med artikel 138.4 i fördraget.
- (12) Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som krävs för att införliva ändringarna enligt detta direktiv, vilka, med hänsyn till detta direktivs särskilda karaktär och i förekommande fall kan vara av administrativ natur.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 89/391/EEG

Följande artikel skall införas i direktiv 89/391/EEG:

”Artikel 17a

Genomföranderapporter

1. Vart femte år skall medlemsstaterna lämna in en samlad rapport till kommissionen om det praktiska genomförandet av detta direktiv samt av särdirektiven enligt artikel 16.1, och däri ange arbetsmarknadens parter ståndpunkter. Rapporten skall innehålla en bedömning av olika aspekter på det praktiska genomförandet av de olika direktiven samt, i lämpliga fall, könsspecifika uppgifter, om sådana finns tillgängliga.

2. Rapportens utformning skall, tillsammans med ett frågeformulär med närmare uppgift om dess innehåll, bestämmas av kommissionen i samarbete med rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor.

Rapporten skall innehålla en allmän del som omfattar detta direktivs bestämmelser om de gemensamma principer och aspekter som är tillämpliga på samtliga direktiv som avses i punkt 1.

Den allmänna delen skall kompletteras med olika kapitel om tillämpningen av de särskilda aspekterna av varje direktiv och med särskilda indikatorer, om sådana finns tillgängliga.

3. Kommissionen skall överlämna rapportens struktur, tillsammans med ovan nämnda frågeformulär med närmare uppgift om dess innehåll, till medlemsstaterna senast sex månader innan den period som rapporten avser löper ut. Rapporten skall sändas till kommissionen senast tolv månader efter utgången av den femårsperiod som rapporten avser.

4. Utifrån dessa rapporter skall kommissionen utvärdera genomförandet av de direktiv som berörs mot bakgrund av deras relevans samt forskning och nya vetenskapliga rön på de olika aktuella områdena. Kommissionen skall inom 36 månader efter femårsperiodens slut underrätta Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor om resultaten av utvärderingen och vid behov om eventuella initiativ som syftar till att förbättra det sätt på vilket lagstiftningen på området fungerar.

5. Den första rapporten skall avse perioden 2007–2012.”

Artikel 2

Ändring av direktiven 83/477/EEG, 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG

1. Följande artikel skall införas i direktiv 83/477/EEG:

”Artikel 17a

Genomföranderapport

Vart femte år skall medlemsstaterna rapportera till kommissionen om det praktiska genomförandet av detta direktiv genom ett särskilt kapitel i den samlade rapport som avses i artikel 17a.1–17a.3 i direktiv 89/391/EEG och som skall tjäna som underlag till kommissionens utvärdering i enlighet med artikel 17a.4 i det direktivet.”

2. Följande artikel skall införas i direktiv 91/383/EEG:

”Artikel 10a

Genomföranderapport

Vart femte år skall medlemsstaterna rapportera till kommissionen om det praktiska genomförandet av detta direktiv genom ett särskilt kapitel i den samlade rapport som avses i artikel 17a.1–17a.3 i direktiv 89/391/EEG och som skall tjäna som underlag till kommissionens utvärdering i enlighet med artikel 17a.4 i det direktivet.”

3. Följande artikel skall införas i direktiv 92/29/EEG:

”Artikel 9a

Genomföranderapport

Vart femte år skall medlemsstaterna rapportera till kommissionen om det praktiska genomförandet av detta direktiv genom ett särskilt kapitel i den samlade rapport som avses i artikel 17a.1–17a.3 i direktiv 89/391/EEG och som skall tjäna som underlag till kommissionens utvärdering i enlighet med artikel 17a.4 i det direktivet.”

4. Följande artikel skall införas i direktiv 94/33/EG:

”Artikel 17a

Genomföranderapport

Vart femte år skall medlemsstaterna rapportera till kommissionen om det praktiska genomförandet av detta direktiv genom ett särskilt kapitel i den samlade rapport som avses i artikel 17a.1–17a.3 i direktiv 89/391/EEG och som skall tjäna som underlag till kommissionens utvärdering i enlighet med artikel 17a.4 i det direktivet.”

Artikel 3

Upphävande

Följande bestämmelser skall upphöra att gälla från och med den 27 juni 2007:

1. Artikel 18.3 och 18.4 i direktiv 89/391/EEG.
2. Artikel 10.3 och 10.4 i direktiv 89/654/EEG.
3. Artikel 10.3 och 10.4 i direktiv 89/655/EEG.
4. Artikel 10.3 och 10.4 i direktiv 89/656/EEG.
5. Artikel 9.3 och 9.4 i direktiv 90/269/EEG.
6. Artikel 11.3 och 11.4 i direktiv 90/270/EEG.
7. Artikel 10.3 och 10.4 i direktiv 91/383/EEG.
8. Artikel 9.3 och 9.4 i direktiv 92/29/EEG.
9. Artikel 14.4 och 14.5 i direktiv 92/57/EEG.
10. Artikel 11.4 och 11.5 i direktiv 92/58/EEG.

11. Artikel 14.4, 14.5 och 14.6 i direktiv 92/85/EEG.

12. Artikel 12.4 i direktiv 92/91/EEG.

13. Artikel 13.4 i direktiv 92/104/EEG.

14. Artikel 13.3 och 13.4 i direktiv 93/103/EG.

15. Artikel 17.4 och 17.5 i direktiv 94/33/EG.

16. Artikel 15 i direktiv 98/24/EG.

17. Artikel 13.3 i direktiv 1999/92/EG.

18. Artikel 13 i direktiv 2002/44/EG.

19. Artikel 16 i direktiv 2003/10/EG.

20. Artikel 12 i direktiv 2004/40/EG.

21. Artikel 12 i direktiv 2006/25/EG.

Artikel 4

Genomförande

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2012.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 20 juni 2007.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

G. GLOSER

Ordförande

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2007/39/EG

av den 26 juni 2007

om ändring av bilaga II till rådets direktiv 90/642/EEG när det gäller gränsvärden för resthalter av diazinon

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 7, och

av följande skäl:

- (1) Den rapporterande medlemsstaten har meddelat kommissionen att det kan bli nödvändigt att se över gränsvärdena för resthalter av diazinon i direktiv 90/642/EEG på grund av oro för konsumenternas intag. Förslag på översyn av gemenskapens gränsvärden för resthalter har lämnats till kommissionen.
- (2) Gemenskapens gränsvärden och de gränsvärden som rekommenderas i Codex Alimentarius fastställs och utvärderas genom liknande förfaranden. Det finns flera gränsvärden för diazinon i Codex. Den rapporterande medlemsstaten har också utvärderat gemenskapens gränsvärden, som grundar sig på Codex gränsvärden, med anledning av ny information om risken för konsumenterna.
- (3) Konsumenternas livstids- och korttidsexponering för diazinon genom olika livsmedelsprodukter har bedömts på nytt och utvärderats i enlighet med de rutiner och den praxis som används inom gemenskapen, med beaktande av Världshälsoorganisationens riktlinjer⁽²⁾. Det är därför lämpligt att fastställa nya gränsvärden för att förhindra att konsumenterna utsätts för oacceptabel exponering.
- (4) I relevanta fall har konsumenternas akuta exponering för diazinon genom var och en av de livsmedelsprodukter som kan innehålla resthalter bedömts och utvärderats i enlighet med de rutiner och den praxis som används inom gemenskapen, med beaktande av Världshälsoorganisationens riktlinjer. Förekomst av resthalter av bekämp-

ningsmedel på samma nivå som eller under de nya gränsvärdena bedöms inte förorsaka några akuta toxiska effekter.

- (5) Det är därför nödvändigt att ändra gränsvärdena i bilaga II till direktiv 90/642/EEG för att möjliggöra en ändamålsenlig övervakning och kontroll av användningsförbudet och för att skydda konsumenterna.
- (6) Gemenskapens handelspartner ombads via Världshandelsorganisationen att yttra sig om de nya gränsvärdena och deras synpunkter har beaktats.
- (7) Bilaga II till direktiv 90/642/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 90/642/EEG skall ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 27 december 2007 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 28 december 2007.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

⁽¹⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 71. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2007/28/EG (EUT L 135, 26.5.2007, s. 6).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av intaget av bekämpningsmedelsrester (reviderad utgåva), upprättade av GEMS/Livsmedelsprogrammet i samarbete med Codex Alimentarius-kommittén för bekämpningsmedelsrester och utgivna av Världshälsoorganisationen 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 juni 2007.

På kommissionens vägnar
Markos KYPRIANOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA

I del A i bilaga II till direktiv 90/642/EEG skall raderna för diazinon ersättas med följande:

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)	
"Grupper av och exempel på enskilda produkter för vilka gränsvärdena gäller	Diazinon
1. Frukt: färsk, torkad eller okokt, konserverad genom frysning utan tillsats av socker; nötter	
i) CITRUSFRUKTER	0,01 (*)
Grapefrukt	
Citroner	
Lime	
Mandariner (inkl. klementiner och andra hybrider)	
Apelsiner	
Pomelo	
Övriga	
ii) TRÄDNÖTTER (skalade eller oskalade)	
Mandlar	0,05
Paranötter	
Cashewnötter	
Kastanjer	
Kokosnötter	
Hasselnötter	
Macadamianötter	
Pekannötter	
Pinjenötter	
Pistaschmandlar	
Valnötter	
Övriga	0,01 (*)
iii) KÄRNFRUKTER	0,01 (*)
Äpplen	
Päron	
Kvitten	
Övriga	
iv) STENFRUKTER	0,01 (*)
Aprikoser	
Körsbär	
Persikor (inkl. nektariner och liknande hybrider)	
Plommon	
Övriga	

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)	
Grupper av och exempel på enskilda produkter för vilka gränsvärdena gäller	Diazinon
v) BÄR OCH SMÅ FRUKTER	
a) Bordsdruvor och druvor för vinframställning	0,01 (*)
Bordsdruvor	
Druvor för vinframställning	
b) Jordgubbar (odlade)	0,01 (*)
c) Rubusfrukter (odlade)	0,01 (*)
Björnbär	
Blåhallon	
Loganbär	
Hallon	
Övriga	
d) Andra små frukter och bär (odlade)	
Blåbär	
Tranbär	0,2
Vinbär (röda, svarta och vita)	
Krusbär	
Övriga	0,01 (*)
e) Vilda bär och frukter	0,01 (*)
vi) DIVERSE FRUKTER	
Avokado	
Bananer	
Dadlar	
Fikon	
Kiwifrukt	
Kumquat	
Litchiplommon	
Mango	
Oliver (bordsoliver)	
Oliver (för oljeproduktion)	
Papaya	
Passionsfrukt	
Ananas	0,3
Granatäpplen	
Övriga	0,01 (*)

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)	
Grupper av och exempel på enskilda produkter för vilka gränsvärdena gäller	Diazinon
2. Grönsaker, färska eller okokta, frysta eller torkade	
i) ROT- OCH KNÖLGRÖNSAKER	
Rödbetor	
Morötter	
Maniok	
Rotselleri	
Pepparrot	
Jordärtskockor	
Palsternackor	
Rotpersilja	
Rädisor	0,1
Haverrot	
Sötpotatis	
Kålrötter	
Rovor	
Jamsrot	
Övriga	0,01 (*)
ii) LÖKGRÖNSAKER	
Vitlök	
Kepalök	0,05
Schalottenlök	
Knippelök	
Övriga	0,01 (*)
iii) FRUKTGRÖNSAKER	
a) Solanacea	
Tomater	
Paprikor	0,05
Auberginer	
Okra	
Övriga	0,01 (*)
b) Gurkväxter – ätligt skal	
Slanggurkor	
Druvgurkor	
Zucchini (sommarsquash)	
Övriga	

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)	
Grupper av och exempel på enskilda produkter för vilka gränsvärdena gäller	Diazinon
c) Gurkväxter – oätligt skal	0,01 (*)
Meloner	
Squash (vintersquash)	
Vattenmeloner	
Övriga	
d) Sockermajs	0,02
iv) KÅLGRÖNSAKER	
a) Blommande kål	0,01 (*)
Broccoli	
Blomkål	
Övriga	
b) Huvudbildande kål	
Brysselkål	
Vitkål, rödkål	0,5
Övriga	0,01 (*)
c) Bladbildande kål	
Salladskål	0,05
Grönkål	
Övriga	0,01 (*)
d) Kålrabbi	0,2
v) BLADGRÖNSAKER OCH FÄRSKA ÖRTER	0,01 (*)
a) Sallat och liknande	
Kryddkrasse	
Vårklynne	
Sallat	
Escarole	
Ruccolasallad	
Blad och stjälkar av kål	
Övriga	
b) Spenat och liknande	
Spenat	
Mangold	
Övriga	
c) Vattenkrasse	
d) Endiviasallat	

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)	
Grupper av och exempel på enskilda produkter för vilka gränsvärdena gäller	Diazinon
e) Örter	
Körvel	
Gräslök	
Persilja	
Snittselleri	
Övriga	
vi) BALJVÄXTER (färska)	0,01 (*)
Bönor (med skida)	
Bönor (utan skida)	
Ärter (med skida)	
Ärter (utan skida)	
Övriga	
vii) STJÄLKGRÖNSAKER (färska)	0,01 (*)
Sparris	
Kardon	
Bladselleri	
Fänkål	
Kronärtskockor	
Purjolök	
Rabarber	
Övriga	
viii) SVAMP	0,01 (*)
a) Odlad svamp	
b) Vild svamp	
3. Baljväxter (torkade)	0,01 (*)
Bönor	
Linser	
Ärter	
Lupiner	
Övriga	
4. Oljeväxtfröer	0,02 (*)
Linfro	
Jordnötter	
Vallmofro	
Sesamfro	

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)	
Grupper av och exempel på enskilda produkter för vilka gränsvärdena gäller	Diazinon
Solrosfrö	
Rapsfrö	
Sojaböner	
Senapsfrö	
Bomullsfrö	
Hampfrö	
Övriga	
5. Potatis	0,01 (*)
Färsipotatis	
Övrig matpotatis	
6. Te (torkade blad och stjälkar, jästa eller ojästa, av <i>Camellia sinensis</i>)	0,02 (*)
7. Humle (torkad), inkl. pellets och icke-koncentrerat pulver	0,5

(*) Lägsta analytiska bestämningsgräns."

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 18 juni 2007

om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa åtgärder som avviker från artikel 26.1 a och artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt

(2007/441/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om det gemensamma systemet för mervärdesskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom en skrivelse av den 9 oktober 2006 som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 11 oktober 2006 begärde Italien bemyndigande att införa åtgärder som avviker från de bestämmelser i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽²⁾ som styr en beskattningsbar persons rätt att dra av mervärdesskatt som betalats på inköp och som föreskriver att den privata användningen av tillgångar i rörelsen skall tas upp till beskattning.

(2) Direktiv 77/388/EEG har ersatts av direktiv 2006/112/EG.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/138/EG (EUT L 384, 29.12.2006, s. 92).

⁽²⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

(3) I enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG överlämnade kommissionen i en skrivelse av den 28 februari 2007 Italiens ansökan till övriga medlemsstater. Genom en skrivelse av den 21 november 2006 meddelade kommissionen Italien att den hade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för behandlingen av ärendet.

(4) I artikel 168 i direktiv 2006/112/EG fastställs en beskattningsbar persons rätt att dra av mervärdesskatt för varor som levererats till honom eller för tjänster som tillhandahållits honom för användning i hans beskattningsbara transaktioner. Artikel 26.1 a i samma direktiv innehåller ett krav att ta upp användningen för privat bruk av en tillgång i rörelsen till beskattning för mervärdesskatt.

(5) Den privata fordonsanvändningen är svår att korrekt kartlägga och även om det är möjligt är metoderna för att göra det ofta tungrodda. Enligt de åtgärder som begäran avser bör mervärdesskattebeloppet på avdragsberättigade utgifter för fordon som inte enbart används för ändamål i rörelsen, med vissa undantag, fastställas som en fast procentsats. På grundval av nu tillgänglig information anser de italienska myndigheterna att en procentsats på 40 % är rimlig. För att undvika dubbelbeskattning bör samtidigt kravet att ta upp den privata användningen av ett fordon till beskattning för mervärdesskatt upphävas om den har omfattats av denna begränsning. Dessa åtgärder kan motiveras med hänvisning till behovet att förenkla uppbörderna av mervärdesskatt och förhindra skattefusk genom felaktig redovisning.

(6) Dessa avvikande åtgärder bör vara tidsbegränsade för att möjliggöra en utvärdering av deras effektivitet och procentsatsens lämplighet, eftersom den föreslagna procentsatsen grundas på ursprungliga uppgifter om användning i rörelsen.

- (7) Den 4 november 2004 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG, nu 2006/112/EG, som gäller rätten att dra av mervärdesskatt⁽¹⁾. Den avvikande åtgärden bör upphöra den dag då det föreslagna direktivet träder i kraft om denna dag infaller tidigare än den dag som anges i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien härmed att begränsa rätten att dra av mervärdesskatt som påförts utgifter för motordrivna fordon som inte uteslutande används för affärsändamål till 40 %.

Artikel 2

Med avvikelse från artikel 26.1 a i direktiv 2006/112/EG är Italien också skyldigt att inte likställa användningen för privat bruk av fordon som ingår i tillgångarna i en beskattningsbar persons rörelse med tillhandahållande av tjänster mot ersättning, när det fordonet har varit föremål för en begränsning av avdragsrätten enligt detta beslut.

Artikel 3

Utgifter som hänför sig till fordon är undantagna från den begränsning av avdragsrätten som medges genom detta beslut om fordonet tillhör någon av följande kategorier:

- Fordon som utgör en del av den beskattningsbara personens handelslager för utövandet av dennes verksamhet.
- Fordon som används som taxi.
- Fordon som används för körlektioner av en bilskola.
- Fordon som används för uthyrning eller leasing.
- Fordon som används av säljare.

Artikel 4

Med utgifter som hänför sig till de aktuella fordonen avses utgifter för köp av fordonet, inbegripet utgifter avseende kontrakt om montering och liknande, utgifter för tillverkning, gemenskapsinternt förvärv, import, leasing eller förhyrning, ombyggnad, reparation eller underhåll samt utgifter som hänför sig till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som har samband med fordonen eller användningen av dem inklusive smörjmedel och bränsle.

Artikel 5

Artiklarna 1 och 2 skall gälla för alla motorfordon, utom jordbruks- och skogsbrukstraktorer, som normalt används för personbefordran eller godstransport på väg, med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3 500 kilogram och med högst åtta säten utöver förarsätet.

Artikel 6

En bedömning som täcker de första två årens tillämpning av detta beslut, inbegripet en översyn av den tillämpade procentuella begränsningen, skall inlämnas till kommissionen efter den andra årsdagen av detta beslut, dock senast den 31 december 2009.

Artikel 7

Detta beslut skall upphöra att gälla på dagen för ikraftträdandet av gemenskapens regler för fastställande av vilka utgifter för motordrivna vägfordon som inte medför rätt till fullt avdrag för mervärdesskatt, dock senast den 31 december 2010.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Luxemburg den 18 juni 2007.

På rådets vägnar
F.-W. STEINMEIER
Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 24, 29.1.2005, s. 10.

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 208/2007 av den 27 februari 2007 om anpassning av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen till följd av Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen

(Europeiska unionens officiella tidning L 61 av den 28 februari 2007)

Offentliggörandet av förordningen i ovannämnda EUT skall annulleras.

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 209/2007 av den 27 februari 2007 om ändring av förordning (EEG) nr 3149/92 om närmare bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i gemenskapen

(Europeiska unionens officiella tidning L 61 av den 28 februari 2007)

Offentliggörandet av förordningen i ovannämnda EUT skall annulleras.
